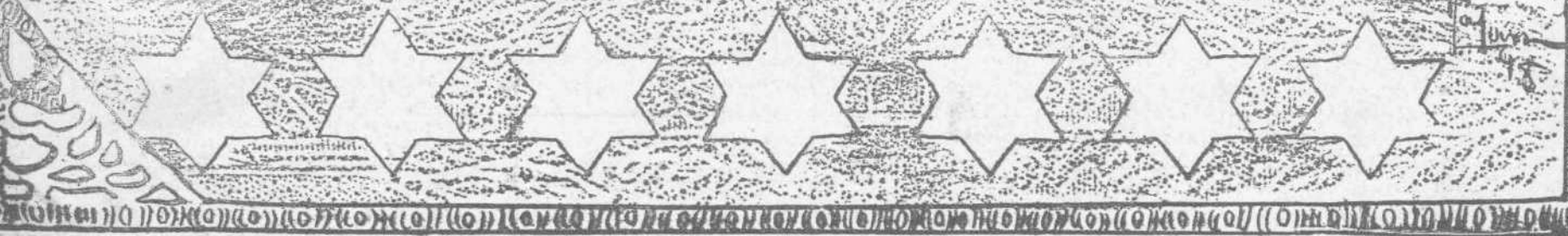

✠ К У Р І А К А Т І К И ✠

✠ Х Р І С Т Ъ Г Е Н А ✠ Д О Ч И ✠

ΛΑΪΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΣΠΙΤΙ

ΛΑ πές μας το, κυρούλα, γιατί είνε μαύρο τ'ό σπίτι, γιατί τ'ά τ'ά παραθύρια του είνε κλειστά; — Έμπορφο ήταν, παιδιά μου, και τ'ό σπίτι αυτό μιά φορά! Έμπορφο κι' αζιοι και καλοί ήταν οι νοικοκυραίοι του. Άφεντάδες καθόντανε μέσα του, ό ρήγας μας καθόντανε αυτού. Και όριζε μεγάλη και...

τρανή πολιτεία είνε πούναι τ'ό χωριό μας τώρα. Και κεί πούνε ό Βόθρακας τώρα περιβόλι ήτανε. Και κεί πούνε ό σωρός με τίς πέτρες πέρα άπ' τ'ό χωριό άλλο παλάτι είνεταν. — Έλα, κυρούλα, πές μας το γιατί τ'ό σπίτι είνε μαύρο, γιατί τ'ά παραθύρια του είνε κλειστά; — Καθόντανε μέσα ό ρήγας κ' είνε και τ'ό Βασιλόπουλο όρη πανώρη παλληκαρί, πρώτο στην καθόβαλα και στό κυνήγι τ'ό καλλήτερο.

Και κεί πού πάγαινε νά κυνηγή τ'ό βασιλόπουλο, εχασε τ'ό δρόμο του...

Πάνε χρόνια πολλά, πολλά, πολλά. Έκει πούνε τ'άμπελια μας ήταν λόγγος μακρύς. Κ' εβγαίνε τ'ό βασιλόπουλο κυνήγι κάθε μέρα με τ'ή βασιλική του συνοδεία.

Ός τ'ήν άρχή του λόγγου πάγαινε καθάλλα με τ'ό άπι του και πέεινε έπειτα και έτρεχε μονάχος του και γύριζε τ'ό βράδυ σ'ά σουρωμάτα ες' άπ' τ'ό λόγγο πού ήταν ή καθάλλαρία του.

Μιά μέρα—άχ! παιδάκια μου, πού καλλία νά μ'ην είνε έρθει γι' αυτό—εβγήκε στό κυνήγι τ'ό βασιλόπουλο και ρίχτηκε στό λόγγο.

Ήταν μακρός ό λόγγος κέρρινε ό Θεός τ'ό χιόνι σάν μπαμπάκι από τόν ουρανό. Και κεί πού πάγαινε νά κυνηγή τ'ό βασιλόπουλο εχασε τ'ό δρόμο του, γιατί ό δρόμος άπ' τ'ό χιόνι δέν φαινότανε.

Πάει, πάει, πάει και πούλι μπροστά του δέν π'ετούσε κι' ούτ' εβλεπε ζυχαδιά, ούτε κι' άγριογούρουνα πού σκότωνε άλλες φορές. Ό δρόμος τόν εβγαλε σ'ένα ποτάμι. Και πήρε τ'ό δρόμο του ποταμιού άκρη, άκρη. Περπάτησε ούλη τ'ή μέρα και τ'ό βράδυ νύχτωσε και ό λόγγος δέν είνε σωθή. Κατά τ'ά μεσάνυχτα άκουσε γέλοια και φωνές και βιολιά κέτρεξε ν' άπαντήσει τούς ανθρώ-

Σάν φάνηκε σ'ή κάμαρα έπαψε τ'ό τραγούδι...

πους πού γλεντούσαν, νά τούς ζητήση λίγο ψωμί και λίγη φωτιά.

Μά εκεί δέν ήταν άνθρωποι. Ήταν οι Καλές Κυραδες, πού όλη τ'ή μέρα χάνονται σ'ά νερά του ποταμιού και τ'ή νύχτα βγαίνουν και χορεύουν κ' όποιος περαστικός διαβάτης πέσει στην παιδα χάνεται.

Άνέθηκε τίς σκάλες τίς όλόγρυσες τ'ό βασιλόπουλο. Είδε δέ φώτα, τίς φωνές, τ'ά γέλοια και τίς όμμορφές και θαμπώθηκε.

Ήτανε πρώτη στό χορό ή όμορφότερη. Γιατ'α νοφούδα και σπαλάτη και λυγερή κι' α'τ'ήν άγάπης και λόγιας νά τ'ήνε πάρη στό παλάτι του.

Σάν φάνηκε όμως μέσ' στην κάμαρη έπαψε τ'ή τραγούδι και σταμάτησε ό χορός. Οι άλλες οι Κυραδες φύγανε σάν άέρας, σάν καπνός κι' άπόμεινε μονάχ' ή όμορφότερη.

— Πάμε, τού λέγει, στό δικό μου τ'ό παλάτι νά καθήσωμε;

Και πάλι εβκίνησε, όμπρός α'τ'ή και πίσ' α'τ'ός...

— Πάμε, τ'ή λέγει.

Και ξεκίνησαν όμπρός α'τ'ή και πίσ' α'τ'ός, όμπρός α'τ'ή και πίσ' α'τ'ός.

Κατέβηκαν τίς σκάλες τίς όλόγρυσες, εβγήκαν

στό περβόλι πούν' ό Βόθρακας τώρα.

Άλλά πέρασαν τ'ά μεσάνυχτα, πάνε, κ' ήρθανε τ'ά ζημερώματα.

— Τώρα, τού λέγει, δέ μπορώ νά μείνω πειθ' μαζύ σου, μά σύ μπορείς μαζύ μου νά μείνης, Έλα, πάμε, τού λέγει στό παλάτι μου γι'άτ' άμα φέξη και με δ'ή ό πατέρας μου θά με μαλώση.

Και πάλι εβκίνησαν όμπρός α'τ'ή και πίσ' α'τ'ός. Λαμποκοπούσαν τ'ά νερά του ποταμού σάν πλάκα άπ' άσμη, καταξάστερα και πήδησ' ή Καλή Κυρά από τόν όχο μέσ' τ'ά κύματα.

Μία τού δίνει και τ'ό βασιλόπουλο και βρέθηκε κατά μέσης του ποταμού και τ'ά νερά τόν πήραν και τόν σέπασαν.

Τ'ήν άλλη μέρα οι καθβαλαραίοι του σάν είδαν πού δέ φάνηκε πουθενά τ'ό Βασιλόπουλο σκοπιστήκαν στόν λόγγο και τόν βρήκανε πνιγμένον και τόν πήγανε στόν πατέρα του.

Κι' ό βασιλιάς σάν κ' εχασε τ'ό μονάκριβο παιδί του πρόταξε νά π'ε νά βρεθ'ή τ'ό παλάτι πού καθόνταν οι Καλές Κυραδες. Μά όταν πήγαν τ'ά στρατεύματα εβρήκαν τ'ό σωρό από τίς πέτρες πού φαινότανε τώρα δίπλα άπ' τ'ό Βόθρακα. Γιατί οι Καλές Κυραδες όταν φεύγουν άπ' τ'ά παλάτια τους τ'ά γκρεμίζουν, νά μ'ην τ'ά βλέπη κανείς.

Έπ'ηρε τότε τών ματιών του και ό Βασιλιάς από τόν τόπο πού εχασε τ'ό παιδί του και έφυγε και πήγε μακριά. Και πριν νά φύγη διάταξε και σήκωσαν τ'ήν πολιτεία πού ήτανε είνε και γκρεμίσαν ούλα τ'ά σπίτια.

Και τ'ό παλάτι, πού καθόντανε ό ίδιος τάφης όλόγρο γιατ' σημάδι του κόσμου. Και είπε και τ'ά παραθύρια και τ'άχτισαν και τάσβέτωσαν. Κι' ό καιρός κι' ό ήλιος κ' ή βροχές τ'ό μαύρισαν τ'ό παλάτι και τ'άκαμαν μαύρο, μαύρο όπως τ'ό βλέπετε τώρα, πειθ' μαύρο κι' άπ' τ'ό Χάρο πού τ'ό ρίμαζε.

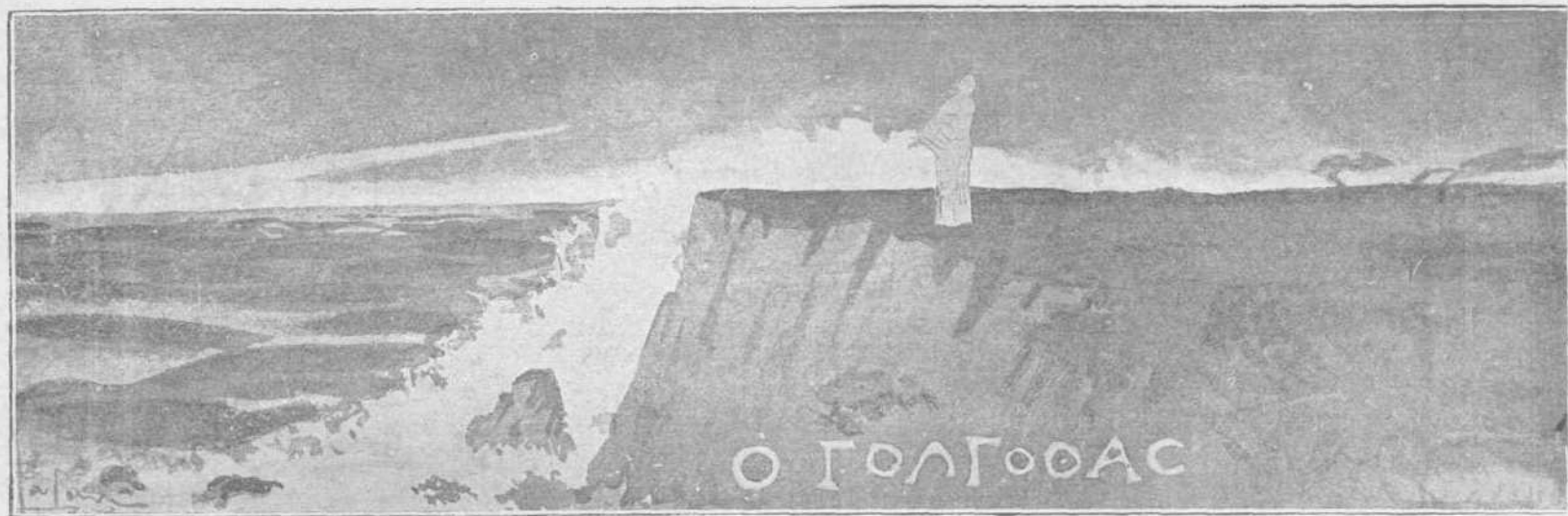
K. ΑΓΓΕΡΗΣ

ΠΟΥ ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΑΙ ΚΑΛΑΙ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΙ

Ή άμερικανίς, ή γυνή α'τ'ή ή τόσοσ ρηζικιέλευθος και τόσοσ ριζοσπάστης είνε τόν κοσμονικόν βίον της, ός γυναίκα τού σπητιού και ός νοικοκυρά είνε πρότυπον τελειότητος. Τοιαύτην τούλάχιστον μάς τ'ήν παρουσιάζει ή άγγλίς κυρία Έδθ Γιούγκ είνε μίαν τελευταίαν μελέτην της. Είνε εκανωιάτη, πρακτικωτάτη, εύφροσάτη, περιποιητικωτάτη, χαριτολόγος άγαθή, φιλομειλής, σεμνή, άξιοπρεπής, φιλόξενος, άκαταπόνητος είνε τ'ά οικιακά έργα της.

«Είνε τ'ήν Άμερικανή—γράφει ή κυρία Γιούγκ.— όπου τ'ό π'άν ήμπορει κανείς νά εβρη άντι χρηματών, οι καλοί υπηρέται είνε σπάνιοι, και ή Άμερικανίς, εκτός όλίγων πλουσίων, έχει τ'ήν έπιτηδεύτητα νά σιγουρήθεσθεσ τ'ά σπ'ή της και νά διατηρή α'τ'ό εν άπαστραπτούσθ καθαριότητι, τούτο δέ χωρίς νά παραμελή και τόν ίδιον α'τ'ής διακόσμον, διότι είνε πάντοτε καθαρία τ'ήν περιβολήν και κομψότατα ενδεδυμένη. Ουδέποτε δύναται τιναδ φαντασθήθεσ ότι α'ι κυρία τάς όποιας συναντ'ά εν συναναστροφή παιζούσας. Ούστ, α'ιτινες έχουν λέγας είνε τ'άς όποιας συγκατατρούνται άπαξ τ'ής εβδομάδος ή τριγυρίζουν είνε τ'άς όδοις και είνε τ'άς πλατείας, ός άν ή ζωή ήτο όλόκληρος μία μακρά εορτή, πλήρης ζωής και εύθυμίας, καταγίνονται συνάμα είνε οικιακά έργα α'τινα εν Άγγλίξ και εν πάση άλλη χωρη, θ' άπ'ήτουν τ'ήν βοήθειαν τριών τούλάχιστον υπηρετών, εγερούμεναι πρ'ωί πρ'ωί διά νά παρασκευασουν τ'ό πρόγευμα τ'ής οικογενείας και άπασχολούμεναι δι' όλης τ'ής ημέρας είνε τ'άς άνάγκας του σ'κου των. Είνε τ'αυτάς περιστασίας ή άμερικανίς σύζυγος διακρίπεται...»

«Ας τ'ά προσέξουν α'τ'ά καλ'ά α'ι άνεγνωστικαί μας και α'ι προσπαθήσουν νά μιμηθούν τ'άς άμερικανίδας.

Ο ΓΟΛΓΟΘΑΣ

άνθρωπότης όλη εκυπτεν υπό τ'ό βάρος τών είνων και τών άμαρτημάτων! Σκότος και πένθος επεχύνετο επί τ'ής φύσεως και γηράσκουσα ή Οικουμένη έφαινετο φερόμένη πρ'ός τόν θάνατον, εν ή υπόκοφοι στεναγμοί πόνου και συμφορής άνήρχοντο βαρείς εκ τ'ής κοιλάδος του κλαυθμώδους πρ'ός τόν θρόνον του Πλάστου. Οι άνθρωποι περιείδες έστρεφον περί τ'ό βλέμμα α'ιτούντες βοήθειαν είνε τ'ά δεινά των τ'ά άπειροκρίμα, και εμπλεσι πίστειος ματαιώς άνέμενον άλλοθεν τ'ήν άπολύτρωσιν, θεραπείαν ήτις δέν εβξουρίσκετο πλέον επί τ'ής γ'ής. Και τ'ό Σύμπαν εν άπογνώσει ήλιεζε διαρκώς είνε τ'ό προαγγελθέν θαύμα τ'ής θείας άπολυτρώσεως.

«Εν τ'ω μακρομω τούτω του κόσμου, πλήρης πόθων άριστων και μαύρων σκέψεων, εύγενής ύπαρχεσ επλανάτο υπό ζοφωδή νύκτα άνευ άστρων! Είνε μάτην εβήτει μίαν άκτινα φωτός, ματαιώς άνέμενεν ήχώ είνε τ'ήν κραυγήν τών αισθημάτων, α'τινα διαρκώς εβασάνιζον τ'ήν ψυχήν του. Τ'ό π'άν περί α'τ'ού ήτο κενόν ός ή καρδιά του και άγλυς πυκνή εκάλυπτε τ'ό πνεύμα... Και εν τ'ή φρικωδεί εκεινή άπελιπίσθ, ήγερε φωνήν πρ'ός τόν Πλάστην, φωνήν πλήρη άλγους και άπογοητεύσεως.

«Πρ'ός τί ή τόσοσ δύναμις ήν μοι έδωκας, ό Δημιουργέ του παντός, έλεγε πρ'ός τί ή τόσοσ ευαίσθητος και πλήρης πάθους ψυχή μου, άφ' ού κατεδικάσθην νά πλανώμαι εν τ'ω άγνώστω, άφ' ού τ'ό π'άν είνε ψυχρόν και άδιάφορον περί έμέ; Πρ'ός τί ό τόσοσ πόνος, όν αισθάνομαι διά τ'ήν πάσχουσαν ανθρωπότητα άφ' ού ούδόλοσ δύναμαι νά τ'ήν βοηθήσω; Άφες μίαν άκτινα φωτός νά διαλύση τ'άς τόσοσ άμφιβολίας α'ιτινες με βασανίζουν, είνε τ'ήν σκοτεινήν τ'ής ζωής μου δδόν. Δεξέδν μοι τόν δρόμον τ'ής άληθείας εν εύθυμίας, καταγίνονται συνάμα είνε οικιακά έργα α'τινα εν Άγγλίξ και εν πάση άλλη χωρη, θ' άπ'ήτουν τ'ήν βοήθειαν τριών τούλάχιστον υπηρετών, εγερούμεναι πρ'ωί πρ'ωί διά νά παρασκευασουν τ'ό πρόγευμα τ'ής οικογενείας και άπασχολούμεναι δι' όλης τ'ής ημέρας είνε τ'άς άνάγκας του σ'κου των. Είνε τ'αυτάς περιστασίας ή άμερικανίς σύζυγος διακρίπεται...»

«Ας τ'ά προσέξουν α'τ'ά καλ'ά α'ι άνεγνωστικαί μας και α'ι προσπαθήσουν νά μιμηθούν τ'άς άμερικανίδας.

«Ας τ'ά προσέξουν α'τ'ά καλ'ά α'ι άνεγνωστικαί μας και α'ι προσπαθήσουν νά μιμηθούν τ'άς άμερικανίδας.

θαυμάμεναι και παφλάζοντα μετά μείζονος είνε παταγον υπό τούς πόδας του.

Αίφνης τ'ό π'άν εβγήκε και εκ του βαθέως τ'ής θαλάσσης πυθμένος, άνήλθε φωνή σθεναρά, πλήρης μυστηρίου και πόνου άντηχήσασα είνε τ'ά βάθη τ'ής ψυχής του.

«— Ηκουσα τών παραπόνων σου και είδον τ'ήν άπελιπίσθ σου. Είμαι ή Θεά τ'ής Δόξης και έσπευσα είνε βοήθειαν σου. Δός είνε έμέ τ'ήν άκρατον δύναμιν σου, τ'ήν ζωήν σου εν εβανύθησθ και θά σωθ'ής. Πέραν εκεί, ύψηλά είνε τ'ό άχανές του όρίζοντος, είνε μήκος άμετρον, παρατήρησον τηλαυγές φως, όπερ λαμπει διαρκώς πλήρης μυστηρίου προσάθησον νά τ'ό φθάσης και εκτεινον τ'άς δυνάμεις σου κινδυνεύον

Και εκ τ'ής θαλάσσης άνέδυσεν α'ιφνης πάγκαλος ή Ήδωνή

όπερ α'τ'ού τ'ό π'άν, διότι εκεί θά εύρης πλειότερον τ'ής ζωής, πλειότερον τ'ής εύτυχίας. Μά άνάμεινε ή άθανασία! Ού με συναντήσης εκεί, και ό στέφανος τ'ής Δόξης θά είνε ή άμοιβή σου.»

«Η φωνή εβέπνευσε χαθείσα είνε τ'ό άπειρον του άτέμενος όρίζοντος διάστημα, άλλ' ό πόλεμος τών στοιχείων ήρξαστο τότε ισχυρότερος και ή θάλασσα άπειλητικη, ήγέρθη εμπροσθέν του να τόν καταπίη. Ό άνή ύψιρις μανιωδης άνά τόν Πόντον και πικναί α'ι άστραπταί δεισίζον τ'ό στερρώμα, φωτίζουσαι άπ'επ'ός τ'ό βάθη τ'ής θαλάσσης, όπου όλόκληρος είνε τ'ός ζωήν εβφαινετο νύν κινουμένη.

Τ'ά κύματα πικλιότανε όρμον κατ' α'τ'ού να τόν καταβροχθίσασα και άπ'αίσιαι κραυγαί άπειλής άνήρτων εν τών εβγάτων τ'ής θαλάσσης.

«Εντρομος εβστη πρ'ός στιγμήν πριν ή ριφή είνε τ'ήν θάλασσαν, όπου τ'ό μυστηριώδες φως εβκκοιλούθει πάντοτε νά λάμπη μακρόν είνε τόν όρίζοντα, έλκον ός μαγνήτης τ'ήν ψυχήν α'τ'ού.

«Εστράφη τότε να άνάζητήση άλλην δδόν εύκολωτέραν, πλην άγνωστας δυνάμεις τών εκράτησε και συγχρόνως εκ τ'ής θαλάσσης άνέδυσεν α'ιφνης πάγκαλος ή Ήδωνή, λευκοτέρα του άφροσ τών κυμάτων, πλήρης άμυθ'ήτου πραότητος εν τ'ή ροδοκρίνω α'τ'ής γυμνότητι. Τρίτονες και Δελφίνες έσφρον τ'ό λαμπρόν α'τ'ής άρμα, α'ι Νηρηίδες έπαιζον πλέουσας περί α'τ'ού και α'ι Σειρήνες έψαλλον τόν ύμνον τ'ής ήδονής, ενθ' ή τρικυμία όλος εκόπασε και τ'ό όχρ'όν τ'ής σελήνης φως εβφώτιζε γλυκίως τ'ήν τερπνήν ταύτην τών έρωτων πομπήν.

«Εσπευσα νά σε σώσω, είπε, διότι σε ήγάπησα.

Είμαι ή Ήδωνή, ήτις θά πληρώση τ'ήν ζωήν σου άπολαύσεων και ήδυσπαθείας. Άκολουθεί με είνε τ'ό μαγευτικόν άντρον μου, όπου θά είσαι ό κύριος και δεσπότης μου. Θά έφευρεσ τόσοσ θωπέριξ, όστε δέν θά εχ'ής πλέον ούδέν νά έπιθυμήσης. Σφίγγον με επί τ'ής καρδιάς σου και ό πάγος τών άμφιβολιών και τ'ής ανησυχίας σου εύθης θά διαλυθ'ή. Ζήσε άμέριμνος και ευδαιμον μετ' έμού, άφες τόν έρωτα μόνον Θεόν και οδηγόν σου και θά ήσαι εύτυχής, διότι θά εύρης επί του στήθους μου τ'ήν λήθην όλων τών δεινών, α'τινα νύν σε βασανίζουσαι. Άφες νά σε άγαπήσω όπως εβγ'ω γωρίζω, να δοκιμάσης μετ' έμού ζωήν άληκτου έρωτος και α'ιωνίας άπολαύσεως!»

Και ή φωνή εκεινή άντήχει πλήρης έρωτος και πάθους είνε τ'ήν καρδιαν του, ενθ' ή μαλακή τ'ής ήδονής κόμη έθωπευεν ήδη τ'ήν όχρ'αν μορφήν του και οι κρινόλευκοι α'τ'ής βραχιόνες περιεβαλλον ήδως τόν τραχήλόν του. Οι όφθαλμοί τ'ής πλήρης έπιθυμίας τόν κατέφλεγον, μεταφέροντες α'τ'όν είνε κόσμον άγνωστον, μακίας και άπάτης, ενθ' άνεπαίσθητως τ'ά χείλη άμφοτέρων συνενούοντο είνε μακρόν φιλημα λατρείας α'ιωνίου...

Οι Σάτυροι εν σφριγκώ μετά τών Μαινάδων ενάγκλισμοφ, έτρεχον ήδη πρ'ό α'τ'όν είνε τ'ό μυστηριώδες τ'ής Ήδωνής άντρον και μετά τών Δρυάδων και Βαχ'ών έσπευδον οι Πίθες και Σελήνοι νά συνενοτ'άσωσι τούς έρωτας τ'ής βασιλείσεως α'τ'ών.

Τ'ά σκότη διελύθησαν τότε όλοτελώς, οι άστέρες έλαμπαν νύν όπερ τ'άς κεφαλές των και ή άηδ'όν είνε τ'όνια τ'ό περιπαθές α'τ'ής άσμα, ενθ' ή φύσις ενεδύετο τόν άνθυστολίστον τ'ής ανούσεως πέπλον.

Τ'ό π'άν τότε επί μακρόν εβλησημονήθη και είνε τούς πόδας τ'ής εβ άνθέων κλίνης των, ό κόσμος, σύμπας παυσε νά ύπαρξη. Η ήδυσπαθεία είσρηχετο είνε τ'άς φλέβας του και παρέλευσ π'ασαν άλλην σκέψιν, π'ασαν έπιθυμίαν. Είνε τ'ό καλλός τ'ής Ήδωνής ενόμισεν ότι είνε τ'ό ιδανικόν, άπερ ή ψυχή του εβήτει και ή θέλησις του όλη, όπως όλόκληρος ή ζωή του εβάνοντο εν τ'ή ήδωνή και τ'άς θωπέριξ διαρκώς έρωτος και άδικαιωτου άπολαύσεως.

Αίφνης είδε τέλος το βράχος του θαλάσσιου, εις δ' αρέθη να παρασφύρη, ή συνειδήσει αυτόν εξαγέρθη και ή ψυχή του εξάνεστη κατά της ζωής εκείνης και άτελευτήτου ήδωπαθείας, εν τη όποια διαρκώς έβουθίζετο. Το όμμα αυτού ήστραψεν εξ ευγενούς πυρός, ήσθάνθη την καρδίαν του παλλομένην προς ευγενεστέρους σκοπούς και επανείδε πάλιν το λαμπρόν φως της Δόξης λάμπον ύψηλά εις τον όριζοντα υπεράνω της κεφαλής της 'Ηδύης και της Οικουμένης όλης. 'Ωρμησε τότε άκαθεκτός μακράν των θερμών άγκαλιών αίτινες τον άπέπνιγον και κλείσας τους οφθαλμούς και τά ότα, έριψθη βαρύν εις την μαυιομένη θαλάσσαν.

Τά κύματα ήνοιξαν προς στιγμήν εις μέγα μέτροι του πυθμένος εξικνούμενον βράχος, πλην πάραυτα επανελθόντα εκλείσθησαν χωρίς να άφίσσωσι ουδέν του πολυητήσιου ήγνος. Πλην μετ' όλίγον ανεφάνη ούτος πλήρης θάραυος κολυμβών προς την ύψηλήν όχθην της Δόξης. 'Επάλαυνε άπηλιτισμένον άγώνα κατά των άπεράντων εκείνων κυμάτων, άτινα ως πλωρίαι γίγνυνται, άνευ οίκτιρμού, επήρχοντο άπειλητικά εναντίον του, άνακαυόμενα άνευόμιστοι.

Τά φρικώδη της θαλάσσης τέρατα, άθρόα προσήρχοντο ίνα τον άποτρέψωσι από του παρατόλμου αυτού έγγεγραμματος, και όλη εκείνη ή είδεχθής του πυθμένος ζών, ήν είδεν άλλοτε από της ζήρας, άνήλθε νυν φρικώδης επί της επιφανείας της θαλάσσης και άπειλητική έπλεε διαρκώς παρ' αυτών, προσπαθούσα να τον καταστρέψη. Μί πρόσωπα άπίστια, με τους οφθαλμούς λάμποντας εκ μίσους, με ύψεις είδεχθείς και σώματα εξώδηκτα, εξέπεμπον τά δυσώδη εκείνα τέρατα τον δηλητηριώδη σιελόν των κατ' αυτού, πειρώμενα να τον καταξείσωσι διά τώνάκιμυρών των όδόντων. Και εις τάς στιγμάς των άστρωπών, αίτινες συχνά εφώτιζον τον όριζοντα, διέκρινε παρή αυτόν έτέρους κολυμβήτας, σπευδοντας επίσης προς τό φως της Δόξης, άναρριθμήτους παλκίοντας κατά τών κυμάτων και κατ' άλλήλων τον ύψιστον περί ύπερζώας άγώνα, δακνομένους μέγρους άίματας άνευ συναισθήσεως ή έλέου και ύποκύπτοντας τέλος και χαμονόμενος διά παντός εις τό χάος. Και ό άριθμός αυτών ήτα άμέτρητος όπως τά κύματα, και τό ύδωρ της θαλάσσης έπορροφούστο όλον εκ του αίματος των παλαιστών, ενφ' έκαστος καγγασιός των θαλασσιών εκείνων τεράτων άτινα διαρκώς παρηκολούθουν τους παλαιστας, έκάστη αυτών άγρίας λαρρας κραυγή, εδήλουν ότι εις κολυμβήτης ύπέκυψε, μία ευγενής υπαρκής έχθήρη. Και εις των άπαισιών εκείνων ίσχυόν άντήχει ό εύρύς Πόντος άνα πάσαν στιγμήν και ή ήχώ έπροξείνει τρομόν και φρίκην.

Γραλοι εξετεινότο ύπ' αυτών καταξείζοντες τάς σάρκας του και σκόπελοι άπειλητικοί άνυψούντο παρ αυτού άποκλείοντες την διαβάσιν. Και επάλαι διαρκώς κατά των στοιχειών και τά άπειρα έμπόδια ενίσχυον τάς εξαντλούμενας δυνάμεις του. 'Ενώτε πλήρης άπουθαρόνσεως, μόλις εκ των άφορήτων βασιάνων άναπνέων, ήσθάνετο έκαστον έτοιμον να ύποκύψη, πλην τό φωτεινον σημειον πάντοτε έπλησίαζε και έλαμφε τέλος αίφνης εις μικράν πρό αυτού άπόστασιν. 'Εν ύψιστη τότε ενστάσει των δυνάμεών του έχώρησε προς τό τέρατα παλαιών ήθη ως πρελλός εναντίον όλων των άνυπερβλήτων εκείνων έμποδίων, εναντίον των λοιπών συγκολυμβήτων του φρονέων νυν και αυτός, δάκνων και δακνόμενος και μινύων τό αίμα του με τό αίμα των θυμάτων αυτού εν άγρίχ και θηριώδει πλέον φρενιτιδι . . .

Επάρτησεν επί της γής. "Υμνος θριαμβευτικός έχαιρέτισε την άφρίξιν του και βραδείως άνήλθεν εις ύψώματα όπου έλαμπον τά Βασιλεία της Δόξης. 'Η οικουμένη σύμπασα έφάνη έκείθεν υπό τους πόδας του και ή θεά πλήρης μεγαλοπρεπειας έγερούετο του θρόνου της άπέθεσε τον στέφανον της άθανασίας του μετώπου του νικητού. Πλην ούτος ήτο τό-

σον κεκοπικώς ώστε ουδέν πλέον ήσθάνετο. 'Εξήσθενήμενος, αιμάσσαν και γεγρακώς πλέον, δεν ήδυνήθη ουδέ τό πολύτιμον του στέφανου τούτου βάρος να βρατάσθ, και άναίσθητος σχεδόν, κατέπεσε βαρύν επί των θάμβειων του θρόνου της Δόξης.

Και έκεί εις τό τέρατα πλέοντων άγώνων και του βίου του, άνελογισθη έλθην την περιελθούσαν ζώνην του και εν άλλοφροσύνη προς στιγμήν επανείδεν έκαστον πάλιν νέον με τάς άπειρους εκείνας άμφιβολίας αίτινες ήθεσάζον την ψυχήν του, με τους κορίστους εκείνους πόθους, οίτινες επέλειον την καρδίαν του.

Ευρίσκειτο και πάλιν μόνος εν τη αυτή θέσει όπου άλλοτε άντήχησαν τά παραπόνά του. Δεν έκλεινε πλέον, αλλά με την γαλήνην εν τη ψυχή άνέμενεν. "Ότε, μία φωτεινή μορφή έφάνη μακρόθεν βραδείως προσεγγίζουσα και μετ' όλίγον οι οφθαλμοί του επανείδον γνωστήν κόρην άνεκφράστου γλυκύτητος, ήτις πλήρης άγνότητος και χαρίτος διήρχετο έλαφρά πρό αυτού φερόμενη επί του αιθέρος υπό μιαν αύρας μυστηριώδους. 'Ηθέλησε νυν να καλέση, πλην ή φωνή του εξέλιπε, άπειρήθη να δραμη προς αυτήν πλην κι δυνάμεις του τον έγκατέλειψαν, και ήσθάνθη μόνον την καρδίαν του πληρουμένην άνεκαλήτου άγάπης και άρρασιώσεως προς την παρερχομένην εκείνην ώραιάν εμφάνισιν. 'Ενόησεν ότι εκείνη μόνη ήτο ή σωτηρία του, ό άληθής και άγνός εκείνος έρωσ, εν άλλοτε παρεγγώρισε. εν ουδέποτε άλλώς ήσθάνθη, ουδ' ήτο πλέον φρε! ής καιρόν να αισθανθη! Και συνελθών, συναθροίσας τότε όλας τάς ύπολειπομένας αυτού δυνάμεις και γουνοπητής πρό του θρόνου της άθανασίας με την καρδίαν έμπλεων μετανοίας και πόνου, άπηύθυνε προς τον πλάστην την θερμότεραν των παρακλήσεων του ζητήσας παρ' αυτού ως ύψιστην χάριν τον θάνατον.

'Αλλ' ενφ' άνύψου τους οφθαλμούς προς τον ουρανόν από του άπόπτου εκείνου μέρους, όποθεν τό σύμπαν καταρρίπτετο, διέκρινε άγνωστον εκεί άστέρα άνεκφράστου λαμπρότητος οδηγούντα πολυάριθμον προς την Βηθλεέμ συνοδείαν. Βασιλείς και έπίσται ποιμένες και άρχοντες, όλοι άναμιξ, άνευ διακρίσεως πλέον τάξεως και φύλου, έσπευδον εις την άσημον εκείνην πολίχνην, όπου ό Χριστός έγεννάτο να σώση τον κόσμον!

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

Και έκεί εις τό τέρατα πλέοντων άγώνων και του βίου του, άνελογισθη έλθην την περιελθούσαν ζώνην του και εν άλλοφροσύνη προς στιγμήν επανείδεν έκαστον πάλιν νέον με τάς άπειρους εκείνας άμφιβολίας αίτινες ήθεσάζον την ψυχήν του, με τους κορίστους εκείνους πόθους, οίτινες επέλειον την καρδίαν του.

Ευρίσκειτο και πάλιν μόνος εν τη αυτή θέσει όπου άλλοτε άντήχησαν τά παραπόνά του. Δεν έκλεινε πλέον, αλλά με την γαλήνην εν τη ψυχή άνέμενεν. "Ότε, μία φωτεινή μορφή έφάνη μακρόθεν βραδείως προσεγγίζουσα και μετ' όλίγον οι οφθαλμοί του επανείδον γνωστήν κόρην άνεκφράστου γλυκύτητος, ήτις πλήρης άγνότητος και χαρίτος διήρχετο έλαφρά πρό αυτού φερόμενη επί του αιθέρος υπό μιαν αύρας μυστηριώδους. 'Ηθέλησε νυν να καλέση, πλην ή φωνή του εξέλιπε, άπειρήθη να δραμη προς αυτήν πλην κι δυνάμεις του τον έγκατέλειψαν, και ήσθάνθη μόνον την καρδίαν του πληρουμένην άνεκαλήτου άγάπης και άρρασιώσεως προς την παρερχομένην εκείνην ώραιάν εμφάνισιν. 'Ενόησεν ότι εκείνη μόνη ήτο ή σωτηρία του, ό άληθής και άγνός εκείνος έρωσ, εν άλλοτε παρεγγώρισε. εν ουδέποτε άλλώς ήσθάνθη, ουδ' ήτο πλέον φρε! ής καιρόν να αισθανθη! Και συνελθών, συναθροίσας τότε όλας τάς ύπολειπομένας αυτού δυνάμεις και γουνοπητής πρό του θρόνου της άθανασίας με την καρδίαν έμπλεων μετανοίας και πόνου, άπηύθυνε προς τον πλάστην την θερμότεραν των παρακλήσεων του ζητήσας παρ' αυτού ως ύψιστην χάριν τον θάνατον.

'Αλλ' ενφ' άνύψου τους οφθαλμούς προς τον ουρανόν από του άπόπτου εκείνου μέρους, όποθεν τό σύμπαν καταρρίπτετο, διέκρινε άγνωστον εκεί άστέρα άνεκφράστου λαμπρότητος οδηγούντα πολυάριθμον προς την Βηθλεέμ συνοδείαν. Βασιλείς και έπίσται ποιμένες και άρχοντες, όλοι άναμιξ, άνευ διακρίσεως πλέον τάξεως και φύλου, έσπευδον εις την άσημον εκείνην πολίχνην, όπου ό Χριστός έγεννάτο να σώση τον κόσμον!

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Και έκεί εις τό τέρατα πλέοντων άγώνων και του βίου του, άνελογισθη έλθην την περιελθούσαν ζώνην του και εν άλλοφροσύνη προς στιγμήν επανείδεν έκαστον πάλιν νέον με τάς άπειρους εκείνας άμφιβολίας αίτινες ήθεσάζον την ψυχήν του, με τους κορίστους εκείνους πόθους, οίτινες επέλειον την καρδίαν του.

Ευρίσκειτο και πάλιν μόνος εν τη αυτή θέσει όπου άλλοτε άντήχησαν τά παραπόνά του. Δεν έκλεινε πλέον, αλλά με την γαλήνην εν τη ψυχή άνέμενεν. "Ότε, μία φωτεινή μορφή έφάνη μακρόθεν βραδείως προσεγγίζουσα και μετ' όλίγον οι οφθαλμοί του επανείδον γνωστήν κόρην άνεκφράστου γλυκύτητος, ήτις πλήρης άγνότητος και χαρίτος διήρχετο έλαφρά πρό αυτού φερόμενη επί του αιθέρος υπό μιαν αύρας μυστηριώδους. 'Ηθέλησε νυν να καλέση, πλην ή φωνή του εξέλιπε, άπειρήθη να δραμη προς αυτήν πλην κι δυνάμεις του τον έγκατέλειψαν, και ήσθάνθη μόνον την καρδίαν του πληρουμένην άνεκαλήτου άγάπης και άρρασιώσεως προς την παρερχομένην εκείνην ώραιάν εμφάνισιν. 'Ενόησεν ότι εκείνη μόνη ήτο ή σωτηρία του, ό άληθής και άγνός εκείνος έρωσ, εν άλλοτε παρεγγώρισε. εν ουδέποτε άλλώς ήσθάνθη, ουδ' ήτο πλέον φρε! ής καιρόν να αισθανθη! Και συνελθών, συναθροίσας τότε όλας τάς ύπολειπομένας αυτού δυνάμεις και γουνοπητής πρό του θρόνου της άθανασίας με την καρδίαν έμπλεων μετανοίας και πόνου, άπηύθυνε προς τον πλάστην την θερμότεραν των παρακλήσεων του ζητήσας παρ' αυτού ως ύψιστην χάριν τον θάνατον.

'Αλλ' ενφ' άνύψου τους οφθαλμούς προς τον ουρανόν από του άπόπτου εκείνου μέρους, όποθεν τό σύμπαν καταρρίπτετο, διέκρινε άγνωστον εκεί άστέρα άνεκφράστου λαμπρότητος οδηγούντα πολυάριθμον προς την Βηθλεέμ συνοδείαν. Βασιλείς και έπίσται ποιμένες και άρχοντες, όλοι άναμιξ, άνευ διακρίσεως πλέον τάξεως και φύλου, έσπευδον εις την άσημον εκείνην πολίχνην, όπου ό Χριστός έγεννάτο να σώση τον κόσμον!

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Και έκεί εις τό τέρατα πλέοντων άγώνων και του βίου του, άνελογισθη έλθην την περιελθούσαν ζώνην του και εν άλλοφροσύνη προς στιγμήν επανείδεν έκαστον πάλιν νέον με τάς άπειρους εκείνας άμφιβολίας αίτινες ήθεσάζον την ψυχήν του, με τους κορίστους εκείνους πόθους, οίτινες επέλειον την καρδίαν του.

Ευρίσκειτο και πάλιν μόνος εν τη αυτή θέσει όπου άλλοτε άντήχησαν τά παραπόνά του. Δεν έκλεινε πλέον, αλλά με την γαλήνην εν τη ψυχή άνέμενεν. "Ότε, μία φωτεινή μορφή έφάνη μακρόθεν βραδείως προσεγγίζουσα και μετ' όλίγον οι οφθαλμοί του επανείδον γνωστήν κόρην άνεκφράστου γλυκύτητος, ήτις πλήρης άγνότητος και χαρίτος διήρχετο έλαφρά πρό αυτού φερόμενη επί του αιθέρος υπό μιαν αύρας μυστηριώδους. 'Ηθέλησε νυν να καλέση, πλην ή φωνή του εξέλιπε, άπειρήθη να δραμη προς αυτήν πλην κι δυνάμεις του τον έγκατέλειψαν, και ήσθάνθη μόνον την καρδίαν του πληρουμένην άνεκαλήτου άγάπης και άρρασιώσεως προς την παρερχομένην εκείνην ώραιάν εμφάνισιν. 'Ενόησεν ότι εκείνη μόνη ήτο ή σωτηρία του, ό άληθής και άγνός εκείνος έρωσ, εν άλλοτε παρεγγώρισε. εν ουδέποτε άλλώς ήσθάνθη, ουδ' ήτο πλέον φρε! ής καιρόν να αισθανθη! Και συνελθών, συναθροίσας τότε όλας τάς ύπολειπομένας αυτού δυνάμεις και γουνοπητής πρό του θρόνου της άθανασίας με την καρδίαν έμπλεων μετανοίας και πόνου, άπηύθυνε προς τον πλάστην την θερμότεραν των παρακλήσεων του ζητήσας παρ' αυτού ως ύψιστην χάριν τον θάνατον.

'Αλλ' ενφ' άνύψου τους οφθαλμούς προς τον ουρανόν από του άπόπτου εκείνου μέρους, όποθεν τό σύμπαν καταρρίπτετο, διέκρινε άγνωστον εκεί άστέρα άνεκφράστου λαμπρότητος οδηγούντα πολυάριθμον προς την Βηθλεέμ συνοδείαν. Βασιλείς και έπίσται ποιμένες και άρχοντες, όλοι άναμιξ, άνευ διακρίσεως πλέον τάξεως και φύλου, έσπευδον εις την άσημον εκείνην πολίχνην, όπου ό Χριστός έγεννάτο να σώση τον κόσμον!

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Και έκεί εις τό τέρατα πλέοντων άγώνων και του βίου του, άνελογισθη έλθην την περιελθούσαν ζώνην του και εν άλλοφροσύνη προς στιγμήν επανείδεν έκαστον πάλιν νέον με τάς άπειρους εκείνας άμφιβολίας αίτινες ήθεσάζον την ψυχήν του, με τους κορίστους εκείνους πόθους, οίτινες επέλειον την καρδίαν του.

Ευρίσκειτο και πάλιν μόνος εν τη αυτή θέσει όπου άλλοτε άντήχησαν τά παραπόνά του. Δεν έκλεινε πλέον, αλλά με την γαλήνην εν τη ψυχή άνέμενεν. "Ότε, μία φωτεινή μορφή έφάνη μακρόθεν βραδείως προσεγγίζουσα και μετ' όλίγον οι οφθαλμοί του επανείδον γνωστήν κόρην άνεκφράστου γλυκύτητος, ήτις πλήρης άγνότητος και χαρίτος διήρχετο έλαφρά πρό αυτού φερόμενη επί του αιθέρος υπό μιαν αύρας μυστηριώδους. 'Ηθέλησε νυν να καλέση, πλην ή φωνή του εξέλιπε, άπειρήθη να δραμη προς αυτήν πλην κι δυνάμεις του τον έγκατέλειψαν, και ήσθάνθη μόνον την καρδίαν του πληρουμένην άνεκαλήτου άγάπης και άρρασιώσεως προς την παρερχομένην εκείνην ώραιάν εμφάνισιν. 'Ενόησεν ότι εκείνη μόνη ήτο ή σωτηρία του, ό άληθής και άγνός εκείνος έρωσ, εν άλλοτε παρεγγώρισε. εν ουδέποτε άλλώς ήσθάνθη, ουδ' ήτο πλέον φρε! ής καιρόν να αισθανθη! Και συνελθών, συναθροίσας τότε όλας τάς ύπολειπομένας αυτού δυνάμεις και γουνοπητής πρό του θρόνου της άθανασίας με την καρδίαν έμπλεων μετανοίας και πόνου, άπηύθυνε προς τον πλάστην την θερμότεραν των παρακλήσεων του ζητήσας παρ' αυτού ως ύψιστην χάριν τον θάνατον.

'Αλλ' ενφ' άνύψου τους οφθαλμούς προς τον ουρανόν από του άπόπτου εκείνου μέρους, όποθεν τό σύμπαν καταρρίπτετο, διέκρινε άγνωστον εκεί άστέρα άνεκφράστου λαμπρότητος οδηγούντα πολυάριθμον προς την Βηθλεέμ συνοδείαν. Βασιλείς και έπίσται ποιμένες και άρχοντες, όλοι άναμιξ, άνευ διακρίσεως πλέον τάξεως και φύλου, έσπευδον εις την άσημον εκείνην πολίχνην, όπου ό Χριστός έγεννάτο να σώση τον κόσμον!

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

ΜΑΛΤΕΖΙΚΑ
ΣΤΑ ΠΙΣΤΑΧΤΑ
(Σηνετημεμένης συνεργατίας της «Κυριακάτικης».)
ΜΑΛΤΑ, Δεκέμβριος 1898.
Κ. ΤΟΪΑΛΗΣ

ΑΣ διδώ σήμερα συνέχισαν των έντυπώσεων μου. 'Η άγορά της Μαλτας θα ήδύνατο να έκληφθη και ως έμπορικόν κατάστημα από τους 'Αθηναίους. Ούτε λίμαν αίματός, ούτε βούρκο πληθώρα, ούτε σωροί σκουπιδιών. 'Ημπορείς να παρημοίνεις εν αυτή και αν έχης ξεχάσει τό μανητάκι σου εις τό σπύτι, όταν δεν έχης σνάχι.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΙΗΝΟΝ
2 500 ΛΙΡΩΝ
ΤΙ ΕΞΟΔΕΥΟΥΝ ΟΙ ΕΚΑΤΟΜΜΗΡΙΟΥΧΟΙ

Πού άλλου παρ' εις την 'Αγγλίαν ή την 'Αμερικην είμπορούσε να γίνη αυτό τό κακό! 2.500 λίρας στεργίνας δι' ένα δειπνον 50 προσώπων. Αυτό διά ήμάς τους 'Ελληνας φαίνεται μυθώδες. Μολονότι δεν πρέπει να παραλειψωμεν από του να είπωμεν και ήμας μεθ' ύπερφανείας ότι δυνάμεθα να είπιδείξωμεν και ήμας τοιούτους εκατομμυριούχους δυνάμενους κίνδυνώτατα όχι μόνον 2.500 αλλά και 3 και 4 χιλ. λίρας να εξοδεύσωμεν εν μίχ νυκτι και μόνη εις ένα χορόν αίφνης. 'Αλλ' οι 'Αγγλοι και 'Αμερικανοί στεργίνοχοι εις εις τον ύπερ-υπερτετικόν βαθμόν Κορσίοι, πρός την λάμπιν των όποιων ουτε πόρρωθεν δύνανται ν' άτεισούν οι ιδικοί μας. Τέσπε πάντων ό άγγλος χρονογράφος συμβουλεύει τους φίλους του αν κανείς εξ αυτών λάβη την πρόσκλησιν εκατομμυριούχου τινός φίλου του δι' τό Χριστουγεννιάτικο δειπνον ν' άφήση κατά μέρος όλας τάς ιδικάς του έτοιμασίας και να τρέξη εις του εκατομμυριούχου, διότι τ' όλιγοτερον που έχει να παρη εις ν' άπολαύση δειπνον άξίας δι' τον έκαστον του μόνον πενήτηντα λιρών, 50 λιρών τουλάχιστον. Είμπορει να εις και 100 και 150! Κατό τούτο, τό καπρίσιο και την φιλοδοξίαν του εκατομμυριούχου, 'Αλλά που θα εξοδεύθουν ήμαλλον που εξοδεύθησαν αι 2500 λίραι αι όποια εκόμισαν τό Χριστουγεννιάτικο τραπέζι ενός 'Αγγλου 50 προσκεκλημένων κυριών και κυριών;

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Κακόμοιροι 'Εγγλέζοι. "Όπου πατήση τό πόδι τους ήσυχία και άσφάλεια και εύπρέπεια και πλούτος.

'Αγγγλικός στρατός εις περίπου δωδεκα χιλιάδες. Είς τον λιμένα εις σχεδόν 35—40 θωρηκτά. 'Αγγλικά έννοείται: Και μολονότι εις τόσοι 'Εγγλέζοι εν τότοις δεν όμιλείται ως προείπα πολύ ή 'Αγγλική ουδ' άλλη τις γλώσσα. Παντού και πάντοτε άκούονται τά 'Γαλλικά και Μαλτεζικά, όμοιάζοντα πολύ με τά 'Αραβικά.

Και έκεί εις τό τέρατα πλέοντων άγώνων και του βίου του, άνελογισθη έλθην την περιελθούσαν ζώνην του και εν άλλοφροσύνη προς στιγμήν επανείδεν έκαστον πάλιν νέον με τάς άπειρους εκείνας άμφιβολίας αίτινες ήθεσάζον την ψυχήν του, με τους κορίστους εκείνους πόθους, οίτινες επέλειον την καρδίαν του.

Ευρίσκειτο και πάλιν μόνος εν τη αυτή θέσει όπου άλλοτε άντήχησαν τά παραπόνά του.

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

(Εικόνες του διασήμου γάλλου ζωγράφου Τιτσό).

Ἡ νεότης τοῦ Ἰησοῦ

Εὑρέσεις τοῦ Ἰησοῦ ἀποπλανηθέντος

Ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῆς μητρὸς του ἐν τῇ πηγῇ

Ἡ φυγή εἰς Αἴγυπτον